

KURJER WARSZAWSKI.

Dnia 29-go Lipca 1867 roku. | **N° 168.** | Lat 46. | Dnia 17 (29) Lipca 1867 r.

Poniedziałek. Ranocięła st 10, w połn. c. st. 15 | Wschód Słońca g. 4 m. 17 | Jutro, ŚS. Abdona, Senneny i Julity MM.
Wysok: wody st. 5 c. 2 (Ubywa). | Zachód „ 7 „ 55

— Wczoraj, w czasie Nabożeństwa, wykonanemi zostały przez Artystów i Amatorów, następujące dzieła muzyczne. W kaplicy Literackiej przy kościele Archikatedralnym, Msza Pechlera, na Offertorium Modlitwa do MATKI BOSKIEJ (solo tenor) Chwaliboga, a na Benedictus, Modlitwa (solo sopran) Cherubinięgo. W Archikatedrze, podczas Summy, przez Artystów i chór Inst. Muz.: Msza Brosiga, na Graduale, ustęp z Oratorium Mendelssohna „Paulusa“, na Offertorium „O Salutaris“ Rossinięgo. — W kościele N. MARJI P. Łaskawej, przy ulicy Sto-Jańskie: Msza Elsnera Nr 77, na Graduale Hymn Roztworowskiego, a na Offertorium, Hymn do BOGA, Münchheimera (solo sopran) odśpiewała Panna O. — W kościele Sgo MARCINA, przy ulicy Piwnej, Msza Hesera, na Offertorium duet (sopran i tenor), Elsnera, na Benedictus Hymn Stradelli (solo sopran), a na zakończenie „Ojcie nasz“ Dobrzyńskiego.

— Najwyższy Ukaz z d. 3 (15) Czerwca r. b., nadający Generał-Lejtnantowi Pawłowowi, posiadaczowi majoratu Mykanów, w Powiecie Wieluńskim, w także posiadanie część lasu Rządowego Bareisz, w leśnictwie Gidle, zamieszczony był w Ruskim teście, w Nrze 154 „Warsz. Dniów.“ (Dz. War.).

— *Pocztamt Warszawski* — kilkakrotnie podawał do wiadomości publicznej, że korespondencja do Władz lub Naczelników tychże Władz adresowana, nie powinna być wrzucana do skrzynek pocztowych, lecz takowa oddawana być winna osobiście przez Interesantów w Biurze Pocztowym, jako rekomendowana. Pomimo to, częstokroć korespondencja rzeczona znajdowana jest w skrzynkach pocztowych, i dla tego Pocztamt Warszawski widzi potrzebę ponowić swoje ogłoszenia, że korespondencja do Władz lub Naczelników tychże Władz adresowana, składająca się z prośb, podań, przedstawień lub dokumentów, koniecznie winna być oddawana osobiście jako rekomendowana w Expedycji przyjmującej listy prywatne, albowiem znaleziona w skrzynkach pocztowych wcale expedyowana nie będzie, lecz wystawiona zostanie w Dworcu Domu Pocztowego na widok publiczny, po upływie zaś oznaczonego terminu, gdy oddawcy po odbiór nie zgłoszą się, korespondencja rzeczona będzie otworzoną, w celu oznaczenia nazwisk oddawców i wyznaczenia tychże. (Dz. War.).

— *Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.* — Na skutek żądania przez stronę interesowaną wniesionego, a właściwymi dowodami popartego, i w zastosowaniu się do Art. 3go Najwyższego Ukazu, z dnia 14 (26) Grudnia 1865 roku, o poszukiwaniu zagubionych lub skradzionych Listów Zastawnych lub kuponów, podaje do powsze-

chnej wiadomości, iż Antoni Szumkowski, właściciel dóbr Jurgielewsczych, w Gubernji Augustowskiej położonych, utracił Listy Zastawne Okresu III go, Serji 1-ej Lit. B. Nro 9,972, 22,158, 24,861, 25,355; Lit. C. Nro 39,883, 58,433; Lit. D. Nro 102,678; wszystkie z trzema kuponami, to jest od włącznie Igo półrocza 1867 roku, do włącznie Igo półrocza 1868 roku. — Ostrzega się przeto, że obieg powyższych Listów i należących do nich kuponów, zakwestjonowany niniejszem zostaje, i że w skutek tego, każdy nabywca Listu lub kuponu zakwestjonowanego, byłby powołany przez poszkodowanego do rozprawy sądowej, o własność zakwestjonowanego Listu lub kuponu. (Dz. W.).

— *Komora Celna Sosnowice*, niniejszem obwieszcza, że w dniach 24 Sierpnia (5 Września) r. b., w mieście Częstochow, sprzedawane będą przez publiczną licytację, korale konfiskowane, w ogóle na rs. 2,436 kop: 52 oszacowane. (D. W.).

— Przyjechali do Warszawy: Generał-Lejtnant: Baron Meller-Zakomelski, z m. Łodzi; dymis: Generał piechoty Karłowicz, z m. Radina; — wyjechali: Generał-Major Inżynierji Kerbedz, i Generał-Major Swieczyn, do Petersburga; Gubern: Cyw: Gub: Warsz.: Pułkownik Baron Medem, do m. Pskowa.

— Jutro, jako w jedenastą rocznicę śmierci ś. p. Emilii z Hipschów Grzędzińskiej, o godzinie 9ej rano w Kościele parafjalnym Przemienienia Pańskiego przy ulicy Miodowej, odprawiona zostanie Msza załobna, na którą strokany Maż z dziećmi, zaprasza Krewnych i Życzliwych. (10,960.)

— Wczoraj, po krótkiej lecz ciężkiej słabości, opatrzony ŚS. SAKRAMENTAMI, zszedł z tego świata, ś. p. Józef Zugrzeuski. Pozostały Brat, zaprasza Krewnych, Przyjaciół i Znajomych, na Nabożeństwo załobne za duszę jego i żony tegoż Anny, jutro, w Kościele Śteji ANNY Matki N. M. P., na Krak: Przedm.; o godz: 10ej, odbyć się mające. (10,980)

— Ś. p. Józef Krysiński, Inspektor Szkół, po długiej chorobie, w dniu 28mym Lipca r. b., w 57, roku życia, przeniósł się do wieczności. Pozostała Zona wraz z Synami zmarłego, zaprasza Krewnych, Przyjaciół, Kolegów i uczniów zmarłego, na wyprowadzenie zwłok jego, w dniu 30 b. m., to jest we Wtorek o godzinie 5tej po południu, z domu Nr 663, przy ulicy Leszno, na cmentarz Powązkowski odbyć się mające. (10,961.)

— W dniu wczorajszym, po długiej i ciężkiej słabości, oddała Bogu ducha, ś. p. Helena Teychert. Pozostałe w smutku Siostry, zapraszają Przyjaciół i Znajomych, na exportację zwłok, w dniu jutrzejszym, o godzinie 5ej po południu, z Kościoła Sgo Krzyża, na cmentarz Powązkowski. (10,975)

— W dniu 23 b. m., Paulina z Hoffmanów *Car*, przeżywszy lat 34, po długiej i ciężkiej chorobie, opatrzona ŚŚ SAKRAMENTAMI, przeniosła się do wieczności. Pozostały Mąż wraz z dziećmi, zaprasza Krewnych, Przyjaciół i Znajomych, na żałobne Nabożeństwo, w dniu jutrzejszym, o godzinie 10tej z rana, w Kościele parafialnym Śgo Antoniego, przy ulicy Senatorskiej, odbyć się mające. (10,962.)

— Dnia 20 b. m., po krótkiej lecz ciężkiej chorobie, zakończyła życie w Ems, Alexandra *Jeziorska*, Panna, 19sto-letnia. Pograżona w smutku Matka, wraz z Rodziną, zaprasza Krewnych i Przyjaciół, na Nabożeństwo żałobne, za spokój jej duszy, w dniu 31 b. m., odbyć się mające w Kościele parafialnym Śgo Antoniego, przy ulicy Senatorskiej, o godzinie 11tej z rana. (10,976)

— W dniu wczorajszym o godzinie 12 w południe, zakończył życie, Franciszek *Rybka*, Professor Szkół przy Gimnazjum Niemiecko-Russkim. Pozostała w smutku Żona wraz z dziećmi, zaprasza Krewnych i Przyjaciół na exportację zwłok, z Kościoła parafialnego Narodzenia N. MARJI PANNY, przy ulicy Leszno, jutro o godzinie 4 po południu, na cmentarz Powązkowski. (10,977)

— Stefan *Górecki*, syn Jakóba i Julji z Duzów, małżonkó Góreckich, po długiej i ciężkiej chorobie, wczoraj przeniósł się do wieczności w 21 roku życia o godzinie 8mej rano. Zbolała Matka z Rodzeństwem, zaprasza Krewnych, Przyjaciół i Kolegów zmarłego, na wyprowadzenie zwłok, jutro o godzinie 4tej po południu, z Kaplicy Greckiej przy ulicy Podwał, Nr 497, na cmentarz Ewangelicki. (10,981.)

— Onegdaj na cmentarzu Powązkowskim, pochowano zwłoki ś. p. Marjaanny z Galasińskich *Bobowskiej*, wdowy w 73 roku życia zmarłej.

— Wczoraj, z mieszkania własnego, w domu zwanym *Roesslera*, przeprowadzono na cmentarz Powązkowski, zwłoki ś. p. D-ra Jana *d'Anns*, byłego przez lat kilka Profesora dentystryki, w tutejszej szkole felczerów cywilnych. Exportował JX. *Skrzypkowski*, Wikariusz Parafji Śgo JANA. Liczny bardzo orszak osób, stosunkami rodzinnymi, przyjaźnią, lub koleżeństwem z niebyszczymi związanymi, smutnemu temu towarzyszył obrzędowi.

— Dnia 26 b. m. zakończył życie po kilkogodzinnej chorobie Henryk *Roze*, b. Maszynista drogi Petersb-Warsz., a obecnie współpracownik warsztatów drogi W.-W. Skromna trumna, prosty wóz, zastępujący karawan, a za nim zaledwie ośmiu Kolegów, to była ostatnia posługa jaką otrzymał, jako syn zasłużonego w krajowym przemysle, kierownika walcowni w Silpi, od młodości przyzwyczajony do pracy, w każdym zawodzie zyskiwał uznanie; a poświęcając się dla drugich, zakończył doczesną wędrówkę, zostawiając żal w sercach, co umiały pojąć poświęcenie i wytrwałość. Boże! co sądzisz czyny ludzkie, daj mu światłość wiekuista. — Wojciech *Bogustawski*.

— Dowiadujemy się z pewniejszych źródeł, że Jan *Hoffman*, uczeń VII kl. 2go Gimnazjum w Warszawie, o którego utonięciu donieśliśmy, utonął we wsi Świny w Pow. Brzezińskim, a nie we wsi Rzeczycza.

— W Sobotę t. j. dnia 27 b. m. zachorowało na

cholere osób 176, wyzdrowiało 40, zmarło 55, pozostaje z dawniejszemi 920. (G. P.)

— Wczoraj, w kościele Śgo KRZYŻA, w obec Rodziny i Przyjaciół, odbył się obrzęd zaślubin Panny Konstancji *Dembowskiej*, córki niegdy Józefa Dembowskiego, Sędziego Prezydującego w Sądzie Poprawczym Pułuskim, z Panem Władysławem *Wiśniewskim*, Obywatelem.

— W Sobotę, Dyrekcja Teatrów urządziła na dochód dotkniętych klęską powodzi, widowisko sceniczne, w połączeniu z koncertem, w którym przyjęli udział, Pani Jakowicka, PP.: Wł: Zahorowski, Hermann i Górski. Przedstawienie to było nader urozmaicone; w 3 cim akcie „Ernaniego“, wystąpili: Pani Dowiakowska, Panna Rybicka, PP.: Koehler, Prohazka, Filleborn, Szczepkowski i Pawlewski. W koncercie, Pan Hermann odegrał na wiolonczeli dwie fantazje Servais'go, Pani Jakowicka śpiewała rondo z „Odpustu w Plaermel“, arję z „Lucji“ i duet z „Rigoletto“ z P. Zahorowskim, zaś Pan Górski wykonał fantazję „Vieux-tempsa“. W Divertissement tancerskiem w Pas de deux, wystąpiła Panna Stefańska z Panem Rządcą, a także Panna Eiffer i Pan Kuhne, oraz w Polce — Węgierce Panna Dylewska, z Panem Turczynowiczem. Orkiestra wykonała uwerturę z „Obleżenia Koryntu“, oraz „Żyrodystów“, tudzież Poloneza Tuszyńskiego. Pani Jakowickiej wdzięczni jesteśmy, że znowu nam przypomniła te chwile, kiedy słuchaliśmy jej z taką przyjemnością; czemuż jej częściej słyszeć nie możemy. Pan Hermann, to także dawna nasza znajomość i zawsze miła Warszawie. Całe to przedstawienie tak urozmaicone, a urokiem dobrego uczynku owiane, nie spowodowało jednak tylu widzów ile spodziewać się należało, ile cel widowiska i uczczenie poświęcenia przybyłych tutejszych artystów, oraz amatorów wymagały.

— Wielka zabawa w Łazienkowskim parku, co tak żywo zajmowała Warszawę, co tyle trudów i poświęcenia kosztowała ze strony Członków Komitetu, Członków Warszawskiego Towarzystwa Dobroczynności, i innych osób powołanych do przyjęcia w niej udziału, a najważniejsza, co tyle pożądane przynieść miała wsparcie dla nieszczęśliwych naszych spółobywateli, w połowie tylko powiodła się. Pogoda, która od rana sprzyjać się zdawała tej dobroczynnej a nowej zupełnie w swoim rodzaju uroczystości, nad wieczorem zawiodła nas i deszcz coraz rzęstszy, który o zmierzchu zmienił się, w do rana niemal trwającą ulewę, przeszkodził przedstawieniu śpiewaków Francuzkich, a następnie widowisku dramatycznemu Regaty za to, czyli wyścigi na łodziach na stawach Łazienkowskich, oraz ćwiczenia gimnastyczne powiodły się jak najdoskonalej, i cieszymy się ztąd niewymownie, bo tę część zabawy uważamy za najważniejszą niemal. Popis ten zwrócił uwagę na potrzebę uprawiania młodzieży Nadwiślańskiej do wiosła, a w ćwiczenia gimnastyczne i szermierka, i posłużyła za skazówkę na przyszłość. Na zachodzie, ćwiczenia tego rodzaju ważniejsze daleko zajmują miejsce, w ogólnem wykształceniu, niż u nas. Regaty takie czyli wyścigi wodne, w Anglii,

Francji i Niemczech, ulubioną są zabawą, a młodzież ucząca się w Kollegjach Angielskich, obok palanta, który jest grą narodową, wprawia się na regatach corocznych w robieniu sterem i wiosłem. *Turnvereiny* w całych rozszerzone Niemczech, wprowadzone do Czech (gdzie stanowi osobne stowarzyszenie Sokół, pod przewodnictwem Xiecia Rudolfa Thurn-Taxis, Dra Prawa), ciągle odbywają popisy, w których nietylko młodzież, ale po większej części nawet ludzie dojrzali biorą udział. Rozwój inteligencji powinien iść w parze za rozwojem fizycznym, a mianowicie: siły i zręczności, to jest zadanie gimnastyki. — Napis, *mens sana in corpore sano* (duśza zdrowa w ciele zdrowem), powiewał na jednej z flag, zdobiących wczoraj plac ćwiczeń gimnastycznych, ułożonych przez Pana Stanisława Majewskiego, Dyrektora Instytutu gimnastyki i szermierstwa. Może popis wczorajszy wpłynie na rozwój większy niż dotąd gimnastyki u nas i wprowadzenie jej w zakres nauk i ćwiczeń szkolnych. Regaty zaczęły się po godzinie 4ej, Sędziowie zajęli miejsce na trybunach, urządzonych na łodziach, pośród stawów, na jednej od mostu Sobieskiego, PP.: Ber- sohn Matias, Dietrich Budowniczy, Drażdżewski, Grotowski Inżynier, Heppen Julian, Hubert, Pot- kański Kalixt, Witkowski Jenerał, Witkowski Fran- ciszek, Zaborowski Zygmunt; na drugiej od amfitea- tru, PP.: Kepiński, Kucz, Lebediew Jenerał, Hra- bia Ostrowski Stanisław, Pulkowski, Sitkiewicz, Spor- ny, Sumiński Józef, Zellt. Do pierwszego wyścigu łodziami po trzech wiosłarzy, zameldowało się ośm właścicieli łodzi, ozdobionych różno-kolorowemi fla- gami, a mianowicie: Czarniawski Antoni, Grabowski Stanisław, Wolny Józef, Jezierski Kazimierz, Ku- charski Władysław, Markowski Bronisław, Micha- łowski Józef, Usicki Władysław. Ścigający się dwa razy, opływali oba stawy torem wyznaczonym różno- barwnemi chorągiewkami, co na długość dwie wior- sty wynosiło, i u mety stanęli w 14½ minut przed trybuną na stawie Sobieskiego: 1) Czarniawski pod flagą białą, 2) Usicki pod flagą białą z niebieską, a 3) Jezerski. Panowie ci, jako sternicy, otrzymali po wielkim kubku srebrnym grawirowanym i wy- złacanym, a wiosłarze ich 1go Mokrzyszewscy Sta- nisław i Wincenty, 2go Ulewiecki Karol i Skwar- ski Antoni, a 3go Szuurowski Karol i Syroczyński Dominik, po mniejszej takież czarce. Do 2go wy- ścigu kłęczących w retmankach po obu stawach sta- nęli, Chmielewski Alexander, Guzaj Józef, Jasięcki Stanisław, Kowalik Jan, Markowski Bronisław, Słu- chowski Julian, i u Trybuny przed Amfiteatrem, otrzymali puchary srebrne, wyzłacane i grawirowa- ne Słuchocki, a po nim Jasięcki. W trzecim wyści- gu stojących na retmankach, ubiegało się ośm wio- słarzy, Kawczyński Franciszek, Błaszczak Wojciech, Golebiowski Jan, Świdliński Michał, Kawczyński Antoni, Kópyszka Julian, Przybyłkowski Jan i Wró- blewski Wincenty. Z nich pierwszy otrzymał wiel- ką nagrodę puchar srebrny z pokrywą, ozdobioną kwiatem wodnym i kotwicą, a drugi kielich srebrny wyzłacany, z takąż łyżką na trybunie stawu Sobie- skiego. W czwartym wyścigu z przed amfiteatru, stojących na burtach retmanek, stanął pierwszym u me-

ty, i wziął czarę srebrną na 3ch kulach, Przybyt- kowski Władysław wyprzedzając swoich współ zawo- dników, Modzelewskiego Ludwika, Reimanna Juliana i Browarskiego Ludwika. Przy nagrodach wręczone były patenta, ozdobnie drukowane, podpisanymi Sę- dziów opatrzone, przy odgłosie trąb, które także dawały sygnał do rozpoczęcia wyścigów. Po wyści- gach, nastąpiło chodzenie po leżących na wodzie masztach, dla zdjęcia zegarków zawieszonych na słupkach przy końcach masztów. Zegarki te otrzy- mali na stawie Sobieskiego Kópyszka Julian a na stawie przed Amfiteatrem, Galicki Stanisław. Jakkolwiek podług programu, nastąpić miało w Am- fiteatrze przedstawienie śpiewaków Francuzkich z Al- kazaru, pod dyрекcją PP. Bertin i Huet., P. Victor rozpoczął takowe i jeden numer odśpiewał, deszcz jednak coraz więcej się wzmacniał, tak że publiczność i artyści opuścili amfiteatr, i żadne widowisko więcej nie miało miejsca. Za to popis gimnastyczny i szermierski, zaszczycony obecnością JW. Fedmarszałka Hrabiego Namiestnika, odbył się pomimo deszczu przed Sędziami i publicznością, główną nagrodę otr-zymał P. Kosiński, pierwszą nagrodę gimnastyczną P. Artychowski, drugą P. Krajewski, za chodzenie na szczudłach. Za szermierstwo, odebrał nagrodę P. Jakób Majewski; za chodzenie po wodzie w drewnia- nych chodakach p. J. Reimann. Nagrody składały się z ozdobnych większych i mniejszych pucharów srebrnych. W ciągu zabawy odbywała się loteria fantowa w ozdo- bnie urządzonych namiotach, w których zasiadły upro- szczone Damy JW. Feldmarszałkówna Hrabina Berg, Se- natorowa Sołowiew, Jenerał: Rozwadowska, Szambel: Hr. Krasinśka, i Pani Goldstand, przyjmowały ofiary na nieszczęśliwych. Fanty tej loterii, którą głównie zajmował się Rz. R. St. Ambroży Zaborowski, były piękne i kosztowne. Muzyki wojskowe w kilku pun- tach rozrzucone, uprzyjemniały zebraniu publiczno- ści, a świetne iluminacje i ognie bengalskie, pomi- mo ulewy, zatrzymały w Parku tłumy widzów. Gdy- by nie pogoda nie była stanęła na przeszkodzie, zaba- wa ta byłaby najświetniejszą, urządzoną bowiem przez Przewodniczącego w Komitecie, Prezydenta Miasta, pod wpływem tej samej szlachetnej myśli, która kierowała przy Zabawie r. z., na korzyść po- gorzelców, aby jak największa ilość osób, niosąc da- tek miłości bliźniego, przyjmować mogła w niej ud-ział, niemniej serdecznie przyjętą była przez publi- czność, która zacne pomysły rozumie, ocenia i chę-tnie im w pomoc przychodzi.

Deszcz, który wczoraj przerwał zabawy w Pa- rku Łazienkowskim, dziś połączony z wichrem zalewa ulice Warszawy; będzie to nowa klęska na roboty w polu, jeżeli nów, który przypada pojutrze nie zmie- ni stanu powietrza. Daj Boże, aby kalendarz, który nam w przyszłym miesiącu obiecuje upały, chociaż raz dotrzymał słowa.

W tych dniach opuściło tłocznię Jana Cotty, już dawno zapowiedziane dziełko, pod nazwą: „Spowiedź, albo Serce JEZUSA, w SAKRAMENCIE pokuty grze- sznikom otwarte“, (The love of Jesus to penitens), przez Arcybiskupa Westminsterkiego w Anglii, Ks. Edwarda Manning nakreślone, tłómaczył z an-

gielskiego Ks. Ulanecki S. T. i O. P. D. Nabyć go można: w rzeczonyj drukarni, w mieszkaniu tłomacza i we wszystkich Księgarniach, po kop. 30 egzemplarz. — Tamże dostać można „Nabożeństwa do PRZEMIENIENIA PAŃSKIEGO“, po kop. 5.

— Xiggarnia Henryka Natansona, Krakowskie-Przedmieście, Nr 17, otrzymała na skład: „O obłąkaniu“, podług Flourensa, tłomaczył Witold Jaroszyński, jeden tom w 12-ce, Warszawa 1867 r., kop. 30. „Wykład kliniczny Prof. Niemeyera“, przetłumaczył Stanisław Markiewicz, jeden tom w 12-ce, Warszawa, 1867 r. kop. 35.

— Od czasu „Piasta“, pisma technicznego, szanownego bardzo naówczas, ale dziś nieodpowiadającego już postępowi nauki, bardzo czuć się dawał brak dzieła w języku Polskim, któreby dostępne i praktycznie wskazywało przepisy z Techniki, Przemysłu, Rzemiosł i t. p. Potrzebie tej zaradziła obecnie xiggarnia braci *Szleifsteinów*, zamierzeniem wydania 1560 takichże przepisów i wiadomości, których 1szy zeszyt już wyszedł z druku. Przeglądaliśmy takowy i przyznać musimy, że jeżeli zwłaszcza całość dzieła będzie usystematyzowana, stanie się ono niezbędnym podręcznikiem, dla każdego prawie z wyższem cokolwiek wykształceniem człowieka.

— Wspomnieliśmy przed parą dniami o zamiarze gruntownej restauracji organu w kościele parafjalnym Św. Trójcy na Solcu. Dziś donosimy, że dopełni jej P. Mateusz *Mielczarski*, znany tutejszy organmistrz. W pracowni tegoż P. Mielczarskiego, widzieliśmy na dokończeniu niewielki organ, do kościoła we wsi Koźle, pod Strykowem, w powiecie Łowickim położony, przeznaczony.

— Wczoraj rano w ogrodzie Dückerta, Pan *Trzebiecki*, zjął fotografię galerji Instytutu wód mineralnych i ich rozdawnictwa. Fotografia ta, w chwili właśnie używania wód wykonana, wkrótce ukaże się w „Tygodniku Ilustrowanym“, wraz z opisem tego najpierwszego w kraju naszym, bo od 40tu przeszło lat istniejącego, a tyle użytecznego zakładu.

— Z *Ciechocinka*. — Przy licznej zjeździe osób, goszczących obecnie u Wód tutejszych, wielokrotnie dawały się słyszeć użalenia na brak w r. b. czasowego zakładu fotograficznego; byłoby zatem pożądanem, gdyby któren z PP. Fotografów czyniąc zadosyć wyrażonemu powyżej życzeniu, zechciał zjechać na jakiś czas do Ciechocinka.

— W Numerze 164 *Kurjera Warszawskiego*, PP. Małcki i Szreder, Krall i Sejdler, oraz Antoni Hofer, tutejsi fabrykanci fortepjanów, zaprzeczyli kilkakrotnie poprzednim moim ogłoszeniom, w których oznajmiałem szanownej publiczności, iż w składzie moim przy rogu ulic: Bielańskiej i Tłomackiej, pod Nr 599 A, B, oprócz fortepjanów zagranicznych, posiadamy także i fortepiany z najpierwszych fabryk Warszawskich. Zaprzeczenie to, Panowie ci uczynili w imieniu własnem i jakoby wszystkich swoich kolegów a to pod pozorem niedopuszczania obałamucenia publiczności, utrzymując, że fortepiany u mnie znajdują się mogące z fabryk Warszawskich, tylko mogą być używane a nie nowe. Ponieważ ogłoszenia moje były zupełnie zgodne z istotnym stanem rzeczy, widzę się więc w obowiązku jeszcze raz upewnić szano-

wną Publiczność, że niezaprzeczenie posiadam na sprzedaż fortepiany nowe z pierwszych fabryk Warszawskich; o czem każdy w składzie moim naocznie przekonać się może. Panowie autorowie artykułów, zarzucających mi fałsz i zamiar obałamucenia publiczności, tak dalece uwieść się dali własnemu interesowi, że podwakroć pominęli się z prawdą; raz że zaprzeczyli mi posiadanie nowych fortepjanów z fabryk Warszawskich, powtóre, że użyli wyrażenia „w imieniu własnem i wszystkich swych kolegów“, co jest nie rzetelnem, boć przecie fabryki, które powierzyły mi na sprzedaż swe fortepiany, nie mogły im dawać swego upoważnienia do protestu. W końcu, gdy w szędzie zagranicą przyjętym jest zwyczaj powierzenia w kommiss wszelkich instrumentów dla ich łatwiejszego spieniężenia, nie widzę więc w tem nic ubliżającego dla żadnej z fabryk tutejszych, jeśliby zwyczaj ten naśladować zamierzyła. *D.... Fränkel*.

— Wkrótce w naszym mieście, założonem zostanie Skład pieców kaflanych, porcelanowych, zagranicznych. Widzieliśmy ich próbki i przyznać winniśmy, że w białości i trwałości nie ustępują porcelanie. Z wiadomości tej niejeden zapewne z obywateli tak miejskich jak i ziemskich skorzysta i ozdobi salony swoje w piękne i ozdobne piece, na nadchodzącą zimę. Próby i rysunki tych pieców już nadeszły, i są do obejrzenia w handlu win i korzeni P. Dynkowskiego, na Nowem Mieście, pod Nrem 326. O urządzieniu składu i otwarciu kantoru powyższych wyrobów, doniesie nieomieszkamy.

— D. 31 b. m., t. j. pojutrze, o godz. 6ej min. 8 z rana, przypada now kieżycia.

— *Szanowny Redaktorze!* Każdy ktokolwiek zna potrzeby moralne społeczeństwa, przyznać to musi, że podstawą wykształcenia młodocianego umysłu, jest nauka moralności, nietylko w umysł, ale i w serce i uczucie wpojona. Rodzice pierwsi sięgają to ziarno BOŻE w sercach swoich dzieci, któremu czas i sprzyjające okoliczności wzrost przynoszą, chociaż czasami przeciwnie się dzieje. Często i rodzice zajęci, nie mają czasu na to, i okoliczności niefortunne, potrzebie zadość nie czynią. Rodzice jednak mają sumienny obowiązek niczego niezaniebysać, coby życie moralne w duszy dziecięcia obudzić i zasady religijne umocować mogło. Jeżeli sami nie mogą zająć się ściśle wychowaniem religijno-moralnem swojego potomstwa, niechże je powierzają osobom godnym zaufania, któreby z całą troskliwością rodzicielską i z całą sumiennością wpoili w młodociane serca zdrową moralności naukę. Racz Szanowny Redaktorze zamieścić to przypomnienie rodzicom w swoim „Kurjerze“, jak również i to, że mając dziennie parę godzin wolnych, pragnąłbym poświęcić je na pożytek dzieci, a pocziwym i pobożnym rodzicom przysiąc z pomocą w wychowaniu religijno-moralnem za pewne wynagrodzenie. — *X. Ł. B.* — (Adres mój przy ulicy Chmielnej, Nr 1564, albo u X. Prospera, Rządcy Kościoła Sgo MARCINA, przy ulicy Piwnej).

— Pensja wyższa Żeńska pod kierunkiem Weroniki z Puchalskich *Elszyk* zostająca, z dawnego lokalu na ulicy Żabiej, przeniesiona została do gmachu obok Resursy Kupieckiej, po tej stronie gdzie insty-

tut gimnastyczny, pierwsza sień za składem aptecznym, na 2-em piętrze. Jak dawniej, przyjmuje tak przychodnie, jak i stałe uczennice, z zapewnieniem najtroskliwszej opieki pod każdym względem. Zapis 15 Sierpnia, a kurs nauk rozpoczyna się z dniem 1 Września r. b. (Nr 10,794).

— Na turnieju szachowym w Paryżu rozegranym w tych czasach, pierwsze premium otrzymał P. Kolisz, Węgier, to jest wazon ze Serwskiej porcelany, wartości 5,000 fran., i 200 fr. gotowizną. Drugie premium ziomiek nasz P. Szymon Winawer, 800 fr. Trzecie P. Stejnhitz, Anglik, 400 fr. Czwarte P. Neumann, Niemiec, 200 fr. Kolisz liczył 20 partii wygranych, Winawer zaś 19. P. Winawer pozyskał sławę znakomitego gracza, i liczne zaproszenia na rozegranie partii otrzymał ze Szkocji, Niemiec i Ameryki. Dziennik Angielski pisze, iż chlubić się teraz może nowym nabytkiem w osobie P. Winawera; nabytek zaś ten zawdzięcza — Warszawie. Tryumfator nasz powrócił do Warszawy w dniu 25 b. m. Szachiści Warszawcy, na pamiątkę odznaczenia się w turnieju Paryżkim, ofiarowali mu w dniu wczorajszym w upominku srebrne szachy.

— (A. n.). Powracałem w tych dniach z targu Grzybowski, strudzony, zgrzany i spragniony, chciałem się ochłodzić, ale tych stron nieświadomy, nie wiedziałem gdzie się obrócić. Wskazano mi maleńki, i wcale niepozorny ogródek na rogu ulicy Wielkiej i Pańskiej, pod Nr 1,211. Podano mi tu kufel doskonałego bawara prosto z lodu, jakem się dowiedział z fabryki po Lentzkim, Pana Ferdynanda *Saeger*. Dziele się więc tem mojem odkryciem z pragnącymi w tych stronach ochłodzić się bez narażenia zdrowia, w obecnym mianowicie czasie epidemii, a ręczę że mi podziękują za wskazanie miejsca, gdzie przy uprzejmości gospodarstwa doskonałego piwa kufelek dostać można. Wartoby, aby Pan Fedynand *Saeger*, podał do publicznej wiadomości, gdzie więcej dostanie wybornego piwa jego fabrykacji? — Stały prenumeratorem *Kurjera Warszawskiego*.***

— Z powodu wyjazdu mego za granicę w d. 28 (16) b. m. w interesie handlowym, na czas kilka tygodniowy, sklep mój, przy ulicy Krakowskie-Przedmieście, obok Poczty, do powrotu mojego zamknięty został.

Jan Wernitz.

— Zakład Litograficzny Edwarda *Golembiewskiego*, przeniesiony został pod Nr 268, przy ulicy wąskiej Freta. — Tamże potrzebny jest Uczeń mający lat od 15 do 16. (10,978)

— Zgubioną wczoraj *chusteczkę* do nosa, na ulicy Długiej, odebrać można w Drukarni *Kurjera Warszawskiego*.

— Wdowa po bym urzędniku, który w tych dniach zmarł, Pani Marja G., osierociła, z dziećmi, w największym znajduje się niedostatku; mieszka pod Nrem 2608, przy ulicy Bocznej, w domu Pani Gorczyckiej. PP.: K., N., Ł., J. i H., którzy smutny stan nieszczęśliwej wdowy poznali, złożyli w Redakcji *Kurjera Warszawskiego*, na rzecz jej rs. 5, w nadziei, że i inne dobroczynne osoby przyjdą jej w pomoc. (Redakcja ofiarę pomienioną prześle według wskazanego jej adresu i chętnie ofiary inne przyjmie).

— U wód w Warmbrunn (na Szląsku), było dnia 22go b. m. 1921 osób, używających tamtejszych kąpieli.

Wiadomości Zagraniczne.

ANGLJA. Londyn, 24 Lipca. — W Izbie Lordów toczyły się dziś długie rozprawy nad bilem reformy wyborczej. Lord Russell, krytykował postępowanie Rządu, lecz zarazem sprzeciwił się poprawce Lorda Grey'a, która uzyskała tylko dwa głosy i została przeto odrzuconą. Przystąpiono do drugokrotnego odczytania bilu. Rozprawy w Komisji rozpoczyna się w Poniedziałek. (Nordd. All. Ztg).

AUSTRIA. Wiedeń, 26 Lipca. — „Wien. Ztg“ zdej w swej części urzędowej sprawę z przyjęcia Komisji Angielskiej, która doręczyła Cesarzowi Franciszkowi Józefowi, oznaki orderu Podwiązki i dokonała samego Aktu inwestytury. Margrabia de Bath, pełnomocnik Angielski, miał do Cesarza przemowę, w której zwrócił uwagę na to, że Królowa Wielkiej Brytanji korzysta z zadowoleniem ze sposobności, dla wzmocnienia przymierza istniejącego od tak dawna pomiędzy obu krajami. Cesarz, odpowiadając na tę przemowę powiedział, że nie nie leży mu tak na sercu, jak ścieśnienie stosunków osobistych z Monarchinią, której imię otoczone jest miłością i poszanowaniem wielkiego ludu Angielskiego. (Ind. B.)

FRANCJA. Paryż, 25 Lipca. — „Etendard“ pisze: Missja Jenerała Dumont do Rzymu spowodowaną została tą okolicznością, że oficerowie Francuzcy, służący w legjonie Rzymskim, zachowali stopień, jaki posiadali w armji Francuzkiej. Inspekcja nie ma żadnej doniesłości ze stanowiska konwencji Wrześniowej, pozwalającej sprzyjać organizacji cudzoziemskich sił zbrojnych, zostających w służbie Papieżkiej. (Nordd. Allg. Ztg).

PRUSY. Berlin, 25 Lipca. — W swej odpowiedzi na ostatnią notę Pruską, Rząd Duński oświadcza, że co się tyczy kwestji gwarancji, nie może zrzec się swego teraźniejszego sposobu zapatrywania się. Prawa Duńskie zapewniające wszystkim poddanym jednaki prerogatywy, gwarantują także dla Niemców, zamieszkających w Danji, dostateczną opiekę. Co się tyczy spółudziału Danji w uregulowaniu granic w części Szlezwigu, która ma być napowrót odstąpioną, Rząd Duński nie może brać incjatywy, gdyż warunki traktatu Prażskiego nie pozwalają mu na to: czekać on przeto będzie na propozycje Pruskie w tym względzie. Nota kończy się oświadczeniem, że Danja gotowa jest do wejścia w układy z Prusami. (Ind. Belge).

WŁOCHY. Florencja, 25 Lipca. — Izba Deputowanych przyjęła dotąd projekt do prawa o likwidacji dóbr kościelnych do artykułu 15go. (Schl. Ztg).

Ostatnie Wiadomości.

„Morning Post“ uspokaja opinie publiczną, mówiąc, że szerszące się znowu w Europie obawy wojny, są bezzasadne. Podług pisma pomienionego, kwestja Szlezwigu Północnego załatwioną zostanie zgodnie w Berlinie, przy spółudziale Rosji i Francji.

„Nordd. Allg. Ztg.“ z 27 go b. m., powiada, że nie może jeszcze podać szczegółów o ostatniej depe-

szy Francuzkiej w kwestji Szlezwickiej, i ubolewa nad tem, że prasa, dąży nieustannie do korzystania z kwestji Szlezwigu Północnego, ażeby siać w Europie niepokój. — W tym samym przedmiocie „Presse“ Wiedeńska pisze, że depesza Francuzka do Gabinetu Berlińskiego rozpada się na dwa główne punkta. W pierwszym z nich powiedziano, że Francja ma tak interes, jak również prawo i obowiązek troszczenia się o wykonanie warunków traktatu pokoju Prażskiego; w drugim zaś oświadcza, że niemożliwym jest do wykonania warunek postawiony, przez Prusy, ażeby Danja podjęła się gwarancji opiekowania się narodowością Niemiecką, na tej części Szlezwigu Północnego, która ma być jej napowrót oddaną.

Przyjazd Sultana Tureckiego do Wiednia nastąpił w Sobotę, 27go b. m., o godzinie 7-e z rana. Sultana powitany został w banhofie przez Cesarza i Arcyksiążętę. Gwardja Cesarska i wojska linjowe uszykowane były szpalerem od banhofu aż do Rezydencji letniej Schönbrunn, w której stanął Sultana.

Ostatnie wiadomości z Meksyku donoszą, o rozstrzelaniu tam „znowu dziesięciu Jenerałów, stronników Cesarza Maxymiljana.

Były Król grecki Otton, przeniósł się do wieczności w Bambergu, 26-go b. m. o godzinie 6½, po krótkiej chorobie na szkarlatynę. (Ind. Bel.)

Depesze Telegraficzne.

Wiedeń, 27go Lipca. — Sultana dziś rano przyjechał do Wiednia i uroczystie był przyjęty.

Florencja, 26go Lipca. — „Gaz. di Pop.“ pisze: Nadesłana tu nota Francuzka, daje objaśnienia o obecności Jenerała Dumont w Rzymie. Udał się on do Rzymu w interesie prywatnym, otrzymał przytem misję Rządową zbadań stanu legji, przekroczył jednak doniosłość misji, przedstawiając własne poglądy za poglądy Rządowe.

Nowy-Jork, 25go Lipca. — Ciało Maxymiljana zabalsomowane, przewiezione zostało do Vera-Cruz.

Paryż, 28go Lipca. — W senacie, Persigny przemawiał o duchu konstytucyjnym. Następnie zabrał głos Senator Dupin, i skreślił pogląd historyczny przeszłości Prus. Prussy utworzyły zaczepnie Północny Związek przeciw Francji, i nie sądzi on, aby wstrzymały się przy uzyskanych powodzeniach. Spodziewa się, że nadejdzie chwila, w której Wielkie Państwa łącznie narzuca Prusom podobne do przyjęcia propozycje: i wtedy zredukowanie budżetu wojny będzie możliwe. Budżet został uchwalony, a posiedzenia Senatu zamknięte.

Nowy Jork, 26go Lipca. — Z Meksyku donoszą, że rozstrzelano jeszcze 10 Jenerałów Cesarskich.

Paryż, 29 Lipca. — Według „Patrie“ Rząd Włoski uznaje po własnem wywiedzeniu się mylności doniesień ogłoszonych o misji Dumonta. — „Monitor“ Północny zaprzecza stanowczo wieściom rozgłoszonym przez dzienniki Francuzkie i zagraniczne, o zadrażnionych między narodowych stosunkach Francji i przygotowaniach militarnych.

(Wystawa Paryzka). — W uzupełnieniu artykułów *Kurjera Warszawskiego*, o wystawie Paryzkiej, da-

jemy na zakończenie jeszcze Listę wystawców nasyżych na wystawie pomienionej, a to podług katalogu wydanego przez Cesarzką komisję w Paryżu. — Grupa I. Klasa pierwsza, Obrazy olejne: Nr 18. Gerson Wojciech: Propaganda religijna u ludów słowiańskich w 10 i 11 wieku; Nr 53. Simler Józef: Barbara i portret Pani W.; Nr 57. Suchodolski Piotr: Pejzaż z Kaługi. Klasa 2-ga, Obrazy różne: Nr 2. Kossak Juliusz: Akwarele, Targ na Pradze i Pochód Kozaków. Klasa 3-cia, Rzeźby: Nr 3. Brodzki: Sen amora marmur. Klasa 5-ta, Sztuchy i litografje: Nr 4. Walkiewicz Władysław: Barbara Radziwiłłówna, Bitwa pod Beresteczkiem i Wit Stwos, Grupa 2. Klasa 6-ta, Drukarstwo: Nr 5. Jaworski Jan: Kalendarz; Nr 8. Orgelbrand Samuel: Charaktery drukarskie i klisze; Nr 13. Fajans Max: Okazy litografji i chromolitografji. Klasa 7-ma, Papier i materiały rysunkowe i piśmienne: Nr 4. Epstein Jan z Soczewki: Papier; Nr 8. Krauze Jan z Warszawy: Farby olejne i lak do pieczętowania; Nr 9. B-cia Puławscy w Kuczkuryskach pod Wilnera. Fabryka papieru. Klasa 9-ta, Fotografje: Nr 4. Brandel z Warszawy: Karta geograficzna i kalendarz; Nr 5. Kloch et Dutkiewicz: Fotografje; Nr 9. Fajans Max: Fotografje; Nr 11. Mieczkowski: Fotografje. Klasa 10, Instrumenta muzyczne: Nr 4. Krall i Seidler: Fortepjan; Nr 5. Małeckie Szreder: Fortepjan; Nr 8. Wernitz Adolf: Klarnety i flety. Grupa 2, Klasa 11, Instrumenta Sztuki medycznej: Nr 6. Weisblum Julian: Instrument elektromedyczny; Nr 7. Pik Jakób: takiz aparat. Klasa 12, Instrumenta do ułatwienia w naukach; Nr 6. Gerlach Gustaw: Pantograf; Nr 10. Majewski Julian: Planimetr; Nr 18. Pik Jakób: Aparat Elektromagnetyczny. Klasa 13-ta, Karty geograficzne i kosmograficzne. Nr 3. Jastrzębowski Wojciech z Warszawy: Obrazy kultury i klimatologii. Grupa 3, Klasa 14-ta, Meble: Schantzenbach Alexander z Warszawy: Sekreter damski; Klasa 15-ta, Dekoratorstwo: Fetter Józef: Ramy; Klasa 16-ta, Kryształ i Szkła: Nr 3. Bracia Hordliczko w Trąbkach: Szkła. Klasa 18-ta, Obicia na meble i ceraty: Nr 5. Kutkorowski Józef: Ceraty; Klasa 19-ta, Obicie papierowe: Nr 3 i 4. Vetter et Comp.: Obicia na ściany. Klasa 21-a, Złotnictwo: Nr 1. Fraget Józef: Serwis platerowany; Klasa 25 ta, Perfumerje, Cyszowski Jan: Woda kolońska. Klasa 26-ta, Feist Alexander: Szcotki; Grupa 4; Klasa 27-a, Przedzde bawelniane: Nr 9. Krusche Benjamin: w Pabianicach; Nr 21. Schlösser Henryk: w Dworkowie. Klasa 28-a, len i konopie; Nr 6. Dombrowicz Karol w Dobrowoli: len, nici, płótno i bielizna stołowa; Nr 13. Niemysko Antonina z Warszawy: len przędzony w ręku. Klasa 29 ta, Welna: 7. Zaindler Rudolf w Pabianicach: Tkaniny; 8. Krusche Benjamin w Pabianicach: Tkaniny; 10. Goertz Julian w Rawskim: Tkaniny i korthy; 19. Nitsche Ferdynand, firma A. Fiedler w Opatówku, Sukna; 35. Farbstein et Kleyf: Welna sztuczna (mungsody); 36. Moes w Pilicy: Korthy i syberyńska paletoty. Klasa 31-a, Nr 52. Sielce pod Warszawą, pod dyrekcją P. Hignet: Jedwab surowy (soie grège). Klasa 34 ta, Nr 5. M. Payer z Warszawy: Gorsety. J. Reichel: Koszule. Klasa 35 ta, Nr 9. Juszczyk z Warszawy: Ubiory: Nr 25. Teodor Weigt: Kapelusze damskie

i męskie. Klasa 36-ta, Jubilerszczyzna i biżuterje: Nr 1. Reichel Julian: Guziczki do koszul. Klasa 38-a, Nr 6. A. Stolzmann z Warszawy: Przedmioty do podróży, saki, kufry i t. p. Grupa 5. Klasa 40-ta, Produkcje kopalń i metalurgji: Nr 9. Bank Polski: Zakłady w Irenie i Ostrowicach, Minerale żelaza i żelazo przerobione; Nr 15. B. cia Bocheńscy i Wielogłowski w Rudzie, Maleniece, Ruda żelazna, węgiel, żelazo lane i kute; Nr 17. R. Bohte w Warszawie: Kassy ogniotrwałe; Nr 27. Zarząd Górnictwa w Królestwie Polskiem: Okazy mineralne, cynk i żelazo; Nr 33. Hordliczko Wilhelm w Rogoźniku: cynk i żelazo; Nr 45. B. cia Kotkowscy w Bodziechowie: Gwoździe; Nr 99. Kossakowska Hr. Alexandra z Gubernji Orenburskiej: Miedź w sztabach; Nr 108. Zukerwar w Warszawie: Wyroby żelazne. Klasa 41-a, Produkta leśne: Nr 7. Leśnictwo w Polsce: Okazy drzew i wyroby. Klasa 42-ga, Produkta polowania i Rybołówstwa: Nr 23. Feist Alexander z Warszawy: Szczecina. Klasa 43-cia, Produkcje rolnicze i łatwo konserwujące się, Nr 23. Czarnowski Julian z Szylci: Chmiel; Nr 27. Dombrowicz z Dobrowoli: Len; Nr 39. Glinka z Szczawina (Płockie): Wełn; Nr 48. Jawitz i Koliński: Tytoń i Cygara; Nr 65. Kronenberg: Tytoń i Cygara; Nr 66. Łabęcki Władysław: Nasienie koniczyzny: Wełna; Nr 94. B. cia Polakiewicz: Tytonie, Cygara; Nr 100. Rephan Wilhelm w Petrykach: Wełna; Nr 159. Zakłady Jedwabnicze w Sielecach i Warszawie, Dyrektor Hignet: Kokony jedwabników. Klasa 44-ta, Okazy chemiczne farmaceutyczne: Nr 14 Epstein Levy: Produkcje chemiczne i świece; Nr 25. Krausse Jan: Lakier i błękit; Nr 55. Scherner Teodor: Noir animal; Nr 64. Hirschman Kijewski i Scholtze, produkta chemiczne; Nr 65. Hoch Jan w Grochowcie: Świece stearynowe; Nr 70. Spies Ludwik w Tarchominie: Produkta chemiczne, lakiery i oleje. Klasa 45. Skóry: Nr 27. Liedke Jan: Skóry; Nr 41. Scholtze Karol: Świece, mydło, gliceryna; Nr 51. Temler i Szwede: Skóry; Nr 57. Fröhlich w Radomiu: Skóry i przyszywy na buty; Nr 63. Pfeifer Stanisław: Skóry. Grupa 6. Klasa 48-a, Materiały i przedmioty eksploatacji wiejskiej; Nr 3. Cichowski Robert w Linowie: Modele maszyn rolniczych; Nr 18. Lilpop et Rau Sialnia i żniwiarka; Nr 20. MacLeod Alexander w Lublinie: Młockarnia; Nr 21. Plater w Opoczyńskim: Pługi; Nr 23. Scherner w Sosnowicach: Nawóz sztuczny; Nr 32. Hirschman Kijewski et Comp: Kości i róg, mielone; Nr 36. Spies Ludwik, Tarchomin: Nawóz sztuczny. Klasa 51-ta, Nr 3. Pik Jakób: Aparat dla próby spirytusu. Klasa 52-ga, Nr 5. Bothe Robert w Warszawie: Sikawka; Klasa 61-a Fabryki powozów i wozów; Nr 4. B. cia Kotkowscy w Opatowskiem: Osie i koła; Nr 5. A. Hesse: Powóz lando; Nr 8. Rentel: Ekwipaże; Nr 9. Romanowski Władysław: Ekwipaże. Klasa 62-ga, Siodlarstwo i rymarstwo; Nr 12 Hesse, A.: Siodła i zaprzęgi; Nr 16. Stoltzmann: Siodło Kozackie. Klasa 64-ta, Materiały do telegrafowania; Nr 3. Pik Jakób: Telegraf Morsa. Klasa 65-ta, Materiały i przeroby inżynierji i architektury. Nr 1. Ciechanowski w Grodźcu: Cement; Nr 2. Epstein w Soczewce: Tektura smołowcowa. Grupa 7. Klasa 67-ma, Produkcje zbożowe, maki i t. p. Nr 7. Bank Polski: Maki; Nr 20.

Czarnecki August, z Piotrkowskiego: Tatarka; Nr 30. Jąźwiński w Stanisławowskim: Pszenica; Nr 37. Kisielnicki w Stawiskach; Nr 50. Maringe w Dachowie, Maki; Nr 59. Petrów Alexander w Warszawie, i Nr 63 Potocki August: Maki; Nr 66. Rephan Wilhelm w Petrykach: Żyto, owies. Klasa 72, Cukrownictwo. Nr 13. Epstein Hermann w Hermanowie: Cukier; Nr 15. Janasz w Józefowie: Cukier nierafinowany; Nr 20. Kronenberg Leopold w Ostrowach: Cukier rafinowany; Nr 31. J. Natanson w Guzowie: Cukier rafinowany; Nr 34. Nostz Jackowski w Izabelinie: Cukier; Nr 50. Epstein Leon w Kutnie: Cukier rafinowany. Klasa 73, Napoje. Nr 26. Osterloff w Grochowcie: Wódka i likier; Nr 31. Rozmanith z Warszawy: Wino i Miód; Nr 32. Schneider Karol w Warszawie: Wódka i likiery. Grupa 8. Klasa 74-ta, Przedmioty wiejskich produkcji i pracownie wiejskie. Nr 3. Mieczynski Adam: Ul systematu X. Dolinowskiego.

M Y S L I.

— Petrarka, twórca literatury, w czasie uroczystości publicznych, siedział obok doży. Dwie najwyższe potęgi geniuszu i władzy wzajemnie się ceniły.

— Pyrrus powiedział o Cyneaszu, uczniu Demostenesa, że podbił więcej miast wymową, niżeli on orężem.

Wiadomości Literackie.

— Nr 30 *Tygodnika Mąd.* wyszedł z druku i zawiera: Roger Bacon, jego geniusz i uwagi nad postępem ludzkości, (d. c.); Kochankowie z Teruelu, dramat w pięciu aktach p. Juana Eugeniusza Hartzenbuscha, przełożył z hiszpańskiego K. E. (d. c.); Pogadanka Tygodniowa; O ubiorach, korespondencja z Paryża; W dodatku: Pan de Camors, powieść p. Oktawjusza Feuillet, przekład Joanny Belejowskiej. — Do tego numeru dołącza się arkusz z deseniami i formami.

— Nr 330 *Przyjaciela Dzieci*, wyszedł z druku i zawiera: Ludwik Ilgi król Węgierski (z rycin); Bracia mleczni, opowiadanie, Janka z Bielca (d. c.) Podróż po Arabji Środkowej, p. Wilhelma Palgrave; Akuszyka; Lew (z drzeworytem) (dokończenie); Rozwiązanie zadania.

— (Art. n.) W końcu tego miesiąca przybędzie do Warszawy Towarzystwo Włoskie *Linocходów*, składających się z ośmiu osób, które ma dawać niewidziane dotąd przedstawienia na wysokości 120 stóp i to bez balansu. Towarzystwo to posiada nadto osobliwszego Psa, tresowanego, który naśladując swych Panów, odznacza się nadzwyczajną zręcznością w chodzeniu po linie.

039 DONIESIENIA.

CUKIERNIA W LUBLINIE,

do odstąpienia z Bilardem, Szafami i wszelkimi rekwizytami, oraz z Lokalem zakontraktowanym na lat 3. Bliższą wiadomość na listy frankowane udziela Redakcja „Kurjera Lubelskiego” w Lublinie. (10,950)

W Drukarni Kurjera Warszawskiego. — Za pozwoleniem Cenzury Bządowej. — Redaktor odpowiedzialny, S. Bogusławski.